

Festival a/d Werf weer zichtbaar

Het twintigste Festival a/d Werf is zaterdagavond afgesloten. Uit de stijging van het aantal bezoekers maakt festivaldirecteur Yvonne Franquinet op dat de nieuwsgierigheid naar onbekend talent - het handelsmerk van het festival - nog altijd niet geluwd is.

Festival a/d Werf

>UTRECHT

Door Eric van der Velden

De twintigste editie van Festival a/d Werf heeft ongeveer 7000 betalende bezoekers getrokken, iets meer dan vorig jaar. Voor festivaldirecteur Yvonne Franquinet reden tot tevredenheid, al vindt zij wel dat dit aantal de komende jaren verder moet stijgen.

De voorstellingen in de grotere zalen raakten niet uitverkocht. De belangstelling voor de zeer geslaagde Britse openluchtvoorstelling S.W.A.L.K. in het Griffpark was ronduit teleurstellend.

Franquinet: „Festival a/d Werf is voor eerst sinds vele jaren weer duidelijk zichtbaar geweest in de stad, met een uitgebreider programma op de Neude, met kleine projecten en met de openluchtvoorstelling S.W.A.L.K. Je kunt en mag niet verwachten dat dit meteen al tot een spectaculai-

re stijging in bezoekerscijfers leidt. „Sinds lange tijd hebben we weer een goede balans gevonden tussen binnen en buiten, tussen intiem en grootschalig. Daar is heel enthousiast - ik mag wel zeggen: hartverwarmend - op gereageerd door publiek, makers en pers. Ik ben ervan overtuigd dat we dit jaar een fantastische basis gelegd voor verdere groei. Met dit team moet dat zeker kunnen lukken, ik ben ongelooflijk trots op wat we met zijn allen voor elkaar hebben weten te krijgen.”

De theaterproducties kregen over het algemeen een uitstekend ontvangst. Dat lag anders bij het beeldende kunstprogramma.

„Op het laatste moment kwam de subsidie voor dit onderdeel rond, in dat licht vind ik het knap wat drie nieuwe curatoren hebben laten zien: een proloog, een introductie van wat de komende jaren aan bijzondere projecten kunnen verwachten.”

Voor S.W.A.L.K. moest betaald worden, terwijl tijdens de grote succesjaren van het festival de openluchtproducties gratis waren. Franquinet: „Dat is voor mij een principekwestie: kunst heeft

waarde, en wat waarde heeft, hoort een prijs te hebben.”

Pinkpop-effect

Van een zogeheten Pinkpop-effect (festivalmoetheid bij het publiek, minder geld om te besteden) heeft Franquinet niets gemerkt. „Juist een festival als Festival a/d Werf zou het dan moeilijk moeten hebben, omdat we veel onbekende namen introduceren. Uit de stijging van de bezoekerscijfers blijkt dat de nieuwsgierigheid naar onbekend talent er nog steeds is. Het enige verschil met de beginjaren van het festival is dat je nu harder moet werken om het vertrouwen van het publiek vast te

Rondleiding had best langer mogen duren

Voor de voorstelling *Under My Skin* heeft de Kroatische Ivana Müller het podium van Theater Kikker getransformeerd tot een labyrint dat het menselijk lichaam verbeeldt. Aan de hand van een drietal Engelstalige gidsen worden bezoekers het lichaam doorgeleid waarbij verschillende fysieke en psychische processen in het lichaam op theaterale en vaak humoristisch-absurdistische wijze inzichtelijk worden gemaakt. De werking van pijnstillers, gebroken illusies, hartzeer, vlinders in de buik en congestie: met behulp van monoloogjes, performances, videoanimaties en geluidscollages zien, horen, ruiken en voelen de bezoek-

kers hoe het menselijk lichaam functioneert. Heel fantasierijk, knap verzonnen en bovendien goed uitgewerkt, verlaat je als bezoeker ietwat duizelig het labyrint met de gedachte dat de rondleiding door de bizarre wereld van de ingewanden van Ivana Müller best langer had mogen duren.

★★★★★

Mark Roos

Under My Skin van Ivana Müller, afgelopen zaterdag in Theater Kikker Utrecht.



Iets meer seks Twaalfhoven kan geen kwaad

La Nuit N'est Pas Un Chocolat, een avondvullend programma van Merlijn Twaalfhoven, heeft veel weg van een bonte avond. Tivoli in Utrecht is voor de gelegenheid veranderd in een grote huiskamer, met schemerlampjes, zit-zakken, Perzische tapijtjes en een massagetafel en kappersstoel achterin. Afwisselend op het podium, vanuit de zaal en vanaf het balkon klinkt livemuziek. Twaalfhoven wil de scheiding tussen publiek en artiest opheffen, waardoor het kan gebeuren dat je buurman plots in gezang uitbarst en je buurvrouw onverwacht een tai chi-demonstratie geeft. Het effect van die bonte stoet onverwachte acts en performances, met als vaste waarden de Bulgaarse zangeres Galina Durmushliyska, het opzweepende samba-orkest Sambacaxi en dj 100 % Isis is soms verrassend maar doet ook vaak wat geforceerd en bedacht aan. La Nuit... is zo'n voorbeeld van een bijzonder goed idee dat qua uitwerking beter verdient. Een talent is Twaalfhoven, die in korte tijd lijkt te zijn uitgegroeid tot onze nationale knuffelcomponist, zeker. Iets meer schwing, seks, rock-n-roll en opwinding zouden zijn projecten echter geen kwaad doen.



Mark Roos

Merlijn Twaalfhoven, La Nuit N'est Pas Un Chocolat, afgelopen zaterdag in Tivoli Utrecht.



Het uitgebreide programma op de Neude heeft veel bijgedragen aan de festivalsfeer. Zaterdag was het weer zeer druk. Zo heeft toiletjuffrouw Marjan, vijf jaar werkzaam bij de toiletten en een instituut op Festival a/d Werp, haar afscheid aangekondigd 'omdat het dit jaar te druk en te hectisch was.'

Foto Hans Roggen